

töredék

A LAKÓ

egy számár lakik a házamban
oda sincs kötve mégis marad
makacs jószág bizonytalan
szorongó szürke fajta
csak a békességet akarja
s nem ereszt

A VÁGY

húzod a vágyat mint
megkopott fátyla
foszlányait majd elhordja valaki
(egérlyukakat bélelnek vele)
se mondani se érezni nem tudod már
azt amit várnak amit kellene

miközben elfonnyad a hús
ráncosan hever a bőr az ágyon
miközben csak a lélek hja a lélek
marad érintetlen s látón

vagy tán ő is vak tapogat
valamiért fel nem adhatja
keres de csak a vágyat húzza
két katicabogár mászik rajta
hallja a nyárfák zizegését
mi lenne vele nélkülük
s lassan megvárja míg gyertyát olt az ész
s az avar nélküle zörög

A VONATON

az ámokvonat csak fut veled
a sínek dalolnak alattad
ősz fák állnak fel köréd
sóhajaikkal betakarnak

de nem látod már a színüket
a sárgák a múltban maradtak
s te töltelék sorokat írsz
a fent vonuló madaraknak

nem marad semmid
(az ámokvonatból ki nem szállhatsz)
2 szikár sort kerestél
s hogy nem találhatod gyalázat
megvetés feledés
most már bármi lehet a sorsod
s hogy milyen vagy kívül-belül
már rég arra sincsen gondod

a rabtemetőben végzed
elhagy a pompa és a játék
a hangosbemondón tudatják
hogy ki az ki valahol kiszáll még

vonaton ülsz bűnök közepette
s lebegő illat a vágyad
még ha vágnád még akkor sem
úgy sem jön senki utánad

ÉDESBÚS VERS

messze a van és a lét
mindent elnyel ez az élet
kipányvázott lovak közt egyedül
sáros rögökön mendegélek
tudok kedves s negédes lenni
de poroszkálni már alig
a van-t végleg elvesztettem
s szeretném ha virradatig
rám találna a feledés
vagy legalább 1 édes álom
hol a be nem járt útjaimat
feldíszítve majd megtalálom

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Tamás Tímea

Látó Szépirodalmi Folyóirat